

formynderere. Der vil gjennem Indberetningerne finde et stadigt Supplement Sted, idet disse naturligtvis maae finde Sted inden en vis bestemt kort Frist, og altsaa vil man i Overformynderikontoret stadig vide, hvor mange og hvor store Indbetalinger der ere modtagne i hvert enkelt Overformynderi. De Udgifter, der have fundet Sted, ville ganske vist let blive legitimerede; thi det vil altid interessere Overformynderen at kunne godtgjøre, hvor Meget han har givet ud, og naar den stedlige Underfølgelse kommer til stadig at finde Sted, saaledes som man har betegnet det i Lovudkastet, troer jeg, man vil erkjende, at der, som jeg sagde, vil tilveiebringes en saa ønskelig og fuldstændig Kontrol, som er nødvendig, for at blive sikret imod, at Misligheder skulde finde Sted.

I Forbindelse med Bemærkningen om det Uhenigtsmæssige i, at Overformynderen tillige skulde være Kassierer, er der paapeget en anden Maade, hvorpaa Sagen kunde ordnes. Der er et Par af de ærede Talere, der have meent, at det var Noget, man ialtsald kunde lade besørge igjennem Bankinstitutterne, og dette er blevet sat i Forbindelse med enkelte Ytringer om Hensigtsmæssigheden af at have Overformynderier, navnlig i Kjøbenhavn og i Aarhus. Det er i visse Tilfælde en overmaade god Expeditionsmåde, saaledes at benytte Bankerne som Hjælpere ved de forskjellige Udbetalinger, og det er ogsaa af en æret Landsthingsmand fra Kjøbenhavn (Wesselh) blevet ytret, at det var en Fremgangsmaade, der af Justitsministeriet blev benyttet med Hensyn til Brandforsikringens Midler. Ja, det er ganske vist, men der er en hammelvid Forskjel mellem de Operationer, der foregaae for Brandforsikringens Vedkommende, og mellem dem, hvorom der vil blive Spørgsmaal med Hensyn til Overformynderierne. Brandforsikringen benytter for Tiden Privatbanken igjennem Anviisninger til at modtage og udbetale; men det er i Reglen temmelig bethdelige Summer, der handles om; der er slet ikke Tale om mindre Beløb, ikke Tale om disse idelige Udtællinger, der netop komme til at finde Sted ved Overformynderierne. Jeg vil blot bede det høitærede Thing tænke paa, hvad det vilde sige,

om man med Hensyn til de forskjellige Renteudbetalinger skulde benytte Bankerne som Mellemmand. For det Første vilde det ganske vist blive et meget vidtløftigt Arbejde; men man maa heller ikke overse, at saadanne Banker gjøre det virkelig slet ikke gratis, de ville have et tilstrækkeligt Honorar for deres Virksomhed, og jeg troer, at naar en saadan Bank som f. Ex. Privatbanken skulde sætte sig i Virksomhed med Hensyn til Afgjørelsen af alle disse smaa Summer, hvorom der her bliver Tale, vilde den Fordeel, man i pekuniær Henseende kunde tænke sig at opnaae derved, blive saa godt som ingen. Der vil ikke fra hele Stillingen kunne være Noget i Veien for, at Overformynderen vedbliver at være, hvad han efter Lovudkastet skal være: Kassierer. Den egentlige Bogholder er i Justitsministeriets Overformynderikontor; der føres Kontrollen, og der kan ikke komme til at finde nogen Kollision Sted mellem Overformynderens Virksomhed som Kassierer og som Bogholder.

De forskjellige Bemærkninger, der ere gjorte med Hensyn til Overformyndernes Ansættelse, Spørgsmaalet om, hvorvidt det er ønskeligt at lade Kommunerne komme til at faae nogen Indflydelse derpaa, troer jeg ere af den Natur, at man ikke bør indlade sig derpaa. Jeg antager, at man kan med stor Sikkerhed lade det blive ved Lovudkastets Forslag om, at Overformynderne skulle bestikkes af Justitsministeriet; der vil ikke deraf kunne udvikle sig nogen Ulempe, saafremt man ikke vil have det slaaet absolut fast, at man ikke maa tage Andre til Overformynderere end Saadanne, der allerede have andre Erhvervsilder, saaledes at Overformynderibestyrelsen for de Paagjældende kun kommer til at blive en Bisforretning, og jeg vil ikke nægte, at jeg ikke godt indseer, hvorledes man skulde komme til at give Kommunalbestyrelserne Afgang til at erklære sig over, hvem der skulde ansættes som Overformynderere; den Ene vilde vistnok være mere stemt for En, og den Anden mere for en Anden, saa at det vilde komme til at gaae i det Uendelige med de Forslag, som Ministeriet paa denne Maade fik ind; jeg troer, at de ville blive saa mange, at det var ganske det Samme, som om der slet intet forelaa, og at Ministeriet altsaa havde